

Beni An Ey Şadırvan

– AZİZ REMZİ · 07 Haziran 2019

"endamın esrarı yüklüdür bahçesinde
ve göğe uzanan elleriyle yarendir
dosttur kubbe altı camiler
derdini bir kuyudan alıp
kırk gözüyle akıtana sunar
asırlardır demlenir dostluklar."

Evveli yaşanmaya müsait olamamış, sonrası birileri tarafından karanlığa çökertilen, geleceği üzerinden kilitlenmiş zamanın. Sevmek nedir bilmemiş? Sevilmek nedir görmemişti ki ? âşk'ı idrak edebilsin. Karamsarlık sarıldığı tek dostu,yeis içine girdiği tek mekandı.Hele ümitsizlik onun üç vakit yediği içtiği sofrasıydı. Ta ki karanlıklara her an gebe, boyaları akmış, panjurları kapalı gönlüne o ışık vurana dek. Gel sen de aydınlığın, sevmenin, sevilmenin, âşkta kaybolmanın zevkini yaşa diyen o gönül dostuna rastlayana kadardı çekilenler. Geldiği bu şadırvan, onun gönül dünyasına akıtmıştı içindeki tüm berrak şırl şırl suları. Sus pus olmuştu; o efsunlu sesin karşısında.

"suskun gecelerin sabaha muştusudur
ya bir seherde ses verir çağlayandan
yada bir izbede masumca ağlayandan
ebabiller konar her seher yüreğine
sabır motifleri işler gergefnde
hu çekerler her damlana
varmak için çırpınırlar ummana
üveyikler su içerler her daim
muştular verirler gizemli güllere
daldan bir yaprak düşer böğrüne her kuşluk
yada bir çiğ bürünür akşamın gurubunda"

Oysa şahitti tüm kuşlar ve ağaçlar. Gölgeler inkâr etse de görenler hele de âşıklar şahitti ki ; yağmur yağmur yağardı gönlüne âşk damlaları. Derin ya da sığ bu zamana kadar atılmış adımlanmış bütün çorak topraklar nasıl ki suya kavuşmuştu onunda çorak toprağı yeşerecekmiydi burada? Her sabah, manşetleri süsleyen kirli dünyaya ait kirli başlıklar olmamalıydı yaşadığı zamanı dolduranlar. Zembereği ezelden boşanmış güven kalıntıları, sarhoşluğa mağlup inanç kırıntıları olmamalıydı her daim. Sağnak sağnak bardaktan boşanırcasına yağın yağmur sonrası bir sel gelip şehre ait tüm duvar diplerinde ki pislikleri temizlemeliydi. Sonrasında gökkuşağını gocunduran bir renk armonisi vurmalydı siyah beyaz dünyama.Tüm bu güzellikleri yaratana giden yolun yolcusu olmalıydım bundan sonra.Her vakit beş

vakite hazırlıkla geçmeli.

Gönlüm antremanlarını bu sahada yapmalıydı.Hele helede seherler...

"dinginlenir gönüller ikindi serininde

sen akar durursun ey! şadırvan...

la havleler çekilir

ak simalar yunulur

bir kıyam terazisinden şefaathler umulur. "

Secdeye varan başı oraya götüren gönle giren huşunun,kavuşmayı tetiklediği o anlarda meydana gelen huzur anlatılmaz yaşanırdı. İkrarın sokaklarında, yalvarmanın ,yakarmanın sahibe sunulan arzual olduğunu anlamalı kirli paslı tüm uzuvlar. An be an çılglık çılgılığa kalan gönlüm, bazende inkara paralel geçitlerden sızar geldiği yere gerisin geri. İşte o anı geçebilmektir erlik. Binbir ismine giryan topyekûn zerreden kürraye bütün varlığım o anda kaybolmalı.Kötükler, karanlıklar,aymazlıklarla çete kuran ve eşkıyalık günlerime ait yüreğimi nakış nakış işlemeli her daim huzur. Beni bana döndüren o sesi neden duymazmış bu kulaklar.İçine kurşunu dökenler ne kadar ustaymışlar.

"ecel elzem, ölüm hak,

sen kendi seyrinde ak ey! şadırvan !...

Bir ikindi vaktine ulaşırsan;

ömrüne gönlünü, gönlüne ilmimi koymalısın

gidenlerin yolları,gideceklerin yollarına ziya olmalıdır

bir ikindi vakti dolmalısın

akşamın karanlığını aydınlatacak kadar."

"Nasıl yaşarsak öyle inanmaya başlıyoruz ya" sözlerin en güzelini söyleyen Peygamberi zîşan efendimizin buyurduğu gibi.Bakış penceremiz zerre kadar dar veya asuman kadar engin olsa neye yarar. Kulağın duyması,gözün görmesi,dilin şakıması gerekmez gerçeğe varmak için. Bir kere kendini kaybet onda yeter...

Selim Adım